

[Svend Åge Petersen]

sig ikke over det. Nu kommer denne sag, og fru Lilli Gyldenkilde gør en stor sag ud af disse 3-4-5 mandater, man manglede for at få det ideelle efter fru Lilli Gyldenkildes ønske.

Men jeg ville meget gerne vide, hvad vi skal tro på. I fru Lilli Gyldenkildes to korte bemærkninger er der en divergens, som jeg meget gerne vil have fat i.

I den første siger fru Lilli Gyldenkilde, at statsministeren på vores landsråd havde udtalt, at der var behov for social genopretning. I den anden korte bemærkning er det blevet til, at der var røster fremme om på det konservative landsråd, at der var behov for en social genopretning.

Kunne vi ikke lige få præciseret, hvad der er det rigtige af de to udtalelser?

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det, der får mig til at tage ordet, er fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at militæret er alt for dyrt. Efter Fælles Kurs' opfattelse er det totalt overflødigt, og man burde spare samtlige kroner til militæret, men jeg kan forstå, at fru Lilli Gyldenkilde som en god SF'er nu også vil forsvare, at man bruger til militæret, blot det er 10 pct. mindre, end det er i år.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det kræver i hvert fald et andet forslag.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal holde mig til det, der er til debat nu, selv om man godt i argumentationen for de ting, man har med at gøre, kan komme ind på sidelinier.

Det, der kalder mig herop, er hr. Svend Åge Petersen, som åbenbart mener, der er en modsætning i, hvad jeg sagde i første omgang og i anden omgang med hensyn til, hvad der er sket på De Konservatives landsråd.

Det mener jeg ikke der er; jeg mener, at jeg i begge omgange sagde, at det ifølge pressen efter landsrådet fra statsministerens side var gjort klart, at det blev nødvendigt med en social genopretning af en vis størrelse. Det er, hvad der er sket, og derfor bliver det jo morsomt, når vi nu skal se, at den borgerlige ordfører må tage det i sig, der er blevet sagt i dag, fordi der bliver tale

om en vis form for social genopretning, det ved vi jo alle sammen.

Jeg havde håbet på, at den kunne blive de 10 pct., for det var det, der var fortjent for de grupper, vi her har talt om. Det kan det ikke, kan jeg konstatere, men jeg vil da advare imod, at den ikke bliver stor nok, fordi det kan få konsekvenser på længere sigt, og det ved både hr. Svend Åge Petersen og frem for nogen arbejdsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af lønmodtagernes tryghed i ansættelsen.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Tryghed i ansættelsen lyder godt. Det er et af de positivt ladede begreber, som falder let på tungen. Der er også en risiko for, at det falder så let på tungen, at det udvikler sig til et modebegreb, for hvem kan dog have noget imod, at vi skal have tryghed i ansættelsen?

Så når der nu kommer et forslag til folketingsbeslutning med den titel, må man også med forventning kaste sig over læsningen, men desværre blev skuffelsen hurtigt ganske stor, og jeg må konstatere efter en grundig gennemgang, at dette forslag ikke er egnet til en seriøs